

Arrest

nr. 212 017 van 6 november 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 207
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 1 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw opeenvolgende verklaringen bent u staatsburger van Sierra Leone en behoort u tot de Limba bevolkingsgroep. U bent u geboren in het dorp Kafanta in het Chieftom Tonko Limba. U woonde er samen met uw moeder en uw jongere zus. Uw vader die dorpshef in Kafanta was, woonde apart van jullie. U studeerde in uw dorp in een missionarisschool. Sinds uw studie besloot u van het moslimgeloof af te stappen en bekeerde u tot het christelijke geloof van de Pinkstergemeenschap.

Van 2012 tot 2014 volgde u les aan de senior high school in Freetown. Tijdens het schoolverlof kwam u naar uw dorp en hielp uw moeder jullie grond te bewerken. Tijdens de examenperiode van juni 2014 kreeg u een brief van uw vader. Er stond in dat dorpelingen vochten omwille van grondbezit. Hij legde uit dat hij omwille van sterftegevallen offers had gebracht maar dat de mensen hem verweten niet genoeg te doen. Hij vroeg u om terug te keren om hem met raad bij te staan. Toen u bij uw vader aankwam vertelde uw vader u dat zijn eerste vrouw hem in het dorp zwart maakte en dat u hem moest beloven verder te studeren en geen twee vrouwen te huwen. U trok na het gesprek naar het huis van uw moeder. Uw moeder maakte eten klaar dat naar uw vader werd gestuurd. Ook de eerste vrouw stuurde uw vader eten. De volgende ochtend, op 23 juni 2014, hoorde u vanuit de moskee omroepen dat de Chief, uw vader, was overleden. Het geheime genootschap "secret society Gbangbani" nam tijdelijk het bestuur over het dorp over. Tijdens de begrafenisceremonie voor uw vader beschuldigde de eerste echtgenote van uw vader uw moeder, uw vader te hebben vergiftigd. U vermoedde dat de eerste echtgenote één van haar dochters tot opvolger van uw vader wilde laten inhuldigen. Leden van Gbangbani stelden echter dat dit uitgesloten was omdat een man uw vader moest opvolgen en dat u, als zijn enige zoon, hiervoor in aanmerking kwam. Ze namen u apart en vertelden u dat u uw moeder diende te offeren. Ook vernam u dat men u een vrouw zou uitkiezen waarmee u moest huwen. Verder zou een ritueel te ondergaan waarbij u enkele ledematen van uw lichaam zou verliezen. Elke vijf jaar zou u een offer moeten brengen om gevrijwaard te blijven van een overlijden zoals uw vader. U meende dat deze zaken niet serieus waren en besloot gewoon thuis bij uw moeder te blijven. In augustus 2014 werd er 's nachts aan de deur geklopt. Men zei u buiten te komen en uw moeder te offeren. Ook hoorde u zeggen dat uw bruid buiten op u stond te wachten. Toen u dit allemaal hoorde sprong u door het raam en vluchtte het bos in. U werd achtervolgd en met een voorwerp in de rug geraakt. Toen u werd gegrepen rukte u zich los en vluchtte verder tot u op de weg naar Kambia kwam. U rende verder tot u in Kambia aankwam waar u naar de politie ging. U vertelde er wat er u was overkomen. De politie beloofde naar uw dorp te gaan en stuurde een groep agenten om de zaak te onderzoeken. Bij hun terugkeer werden de agenten vergezeld door mannen van het Gbangbani genootschap. U hoorde ze converseren in uw plaatselijke taal Tonko Limbe, die u zelf niet goed verstaat. U trok zich terug op het toilet en hoorde bij uw terugkeer iemand van de Gbangbani zeggen dat uw hele familie, inclusief u zelf, diende vermoord te worden omdat men er ze voor had betaald. U bedacht dat de politie u niet zou kunnen en willen helpen en besloot te vluchten. U werd achtervolgd door agenten en mannen van het genootschap. U kon alsnog ontsnappen en besloot naar Guinee te trekken waar u een kennis, Alamami, had wonen. Na één maand van verblijf reisde u, mede door het woeden van de ebola-epidemie, door naar Burkina Faso. Vervolgens reisde u naar Niger. Na twee weken reisde u met smokkelaars naar Libië. Gedurende twee jaar leefde u in Libië in moeilijke levensomstandigheden. Nadat Alamami door een bende werd vermoord besloot u naar Italië te reizen waar u tien maanden verbleef. Omdat u er niet naar school kon gaan, er niet kon werken en uiteindelijk op straat belandde waar u werd mishandeld, besloot u Italië te verlaten. U reisde door naar België waar u op 24 november 2017 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. U vreest bij een terugkeer naar Sierra Leone door leden van het Gbangbani genootschap te worden omgebracht op verdenking hun geheimen te hebben verspreid. Omwille van de stress die u heeft doorstaan zou u vier keer een psycholoog hebben geraadpleegd en wenst hiervan documenten op te sturen naar het Commissariaat-generaal.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: een kopie van uw geboorteakte (febr.2018), een kopie van uw schoolattest (d.d.13/03/2018), twee fotoprints waarop u te zien bent tijdens uw studie in Freetown, een print met algemene informatie over "secret societies" en een print van een artikel over Gbangbani.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U verklaarde tijdens uw persoonlijk onderhoud dan wel met veel stress te kampen te hebben waarvoor u een psycholoog raadpleegt en beloofde van deze therapie (een) attest(en) over te maken aan het Commissariaat-generaal, doch dient te worden vastgesteld dat u deze stukken niet heeft overgemaakt noch deelde u een reden mee voor het nog steeds ontbreken ervan (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, p.12,40). In dit verband dient er dan ook te worden benadrukt dat u hebt nagelaten om een antwoord te verstrekken op de "Bijzondere Procedurele Noden", daar waar de bewijslast en medewerkingsplicht in beginsel bij u berusten en u er duidelijk belang bij hebt om zo snel en specifiek mogelijk de nodige feiten en relevante elementen kenbaar te maken, behoudens u hiertoe

een geldige reden kunt aanvoeren. Dit is in casu echter niet het geval aangezien u ten overstaan van het Commissariaat-generaal evenmin concrete aanwijzingen heeft doen gelden met betrekking tot eventuele bijzondere procedurele noden die het nemen van specifieke steunmaatregelen afdwingen om u toe te laten op volwaardige wijze aan de procedure deel te nemen, en beschikt het Commissariaat-generaal zelf ook niet over zulke gegevens. Er werden u bijgevolg dan ook géén specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Verder dient er te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde te zijn gevlucht uit uw land van herkomst omdat u, na het overlijden van uw vader die dorpsheer was in Kafanta, hem tegen uw wil diende op te volgen als dorpsheer en u zich diende aan te sluiten bij het geheime genootschap Gbangbani (notities persoonlijk onderhoud –verder “notities” CGVS, pp.19-23).

Bij uw bewering het grootste gedeelte van uw leven als zoon van een “Chief Pa” –volgens u een titel voor dorpsheer- in het dorp Kafanta te hebben doorgebracht (notities CGVS, p.7,9,25) dienen echter grote vraagtekens te worden geplaatst. Uw uitleg hierover blijkt immers ontoereikend. Hoewel u stelde uw lagere school in uw dorp te hebben doorlopen en slechts van 2012 tot 2014 -het jaar van uw vertrek- in Freetown te hebben verbleven tijdens uw lessen aan de “senior highschool”, dient er te worden vastgesteld dat u zo goed als geen enkele concrete informatie kan geven over het (dagdagelijkse) leven in het dorp. Uw persoonlijke band met het leven in uw dorp komt hiermee volledig op de helling te staan. Zo kon u niet bij benadering vertellen uit hoeveel families uw dorp zou hebben bestaan (notities CGVS, p.10). U wist niet te melden wanneer en hoe uw vader dorpsheer werd, noch kon met zekerheid zeggen wat voor werk uw vader had voor hij tot dorpsheer werd benoemd. U stelde enkel te vermoeden dat hij landbouwer was omdat er in uw dorp aan landbouw werd gedaan (notities CGVS, p.10). Uw uitleg niet over dergelijke basisinformatie te hebben beschikt omdat dit allemaal voor uw geboorte plaatsvond is niet afdoende, gelet op het door u voorgehouden belang van uw familie in het dorp. U hield immers voor dat in uw dorp de functie van dorpsheer van vader op zoon overgaat en dat uw grootvader ook dorpsheer zou zijn geweest (notities CGVS, p.25,30,31). Bijzonder is dan ook uw opmerking dat mensen in uw dorp niet weten hoe een dorpsheer, dorpsheer wordt (notities CGVS, p.25), gelet uw verdere uitleg dat een dorpsheer wordt gekroond (notities CGVS, p.25,30). Gevraagd of er zoiets als een kroon in uw dorp bestond waarvan u weet dat het wordt gebruikt in een dergelijke ceremonie, zei u enkel: “Er is iets... ik weet niet hoe te zeggen ... er is iets wit en dan komt de ceremonie of zo ...ik weet niet zo goed uit te leggen” (notities CGVS, p.30). Merkwaardig is dan ook uw stelling dat uw vader u, zijn enige zoon, –gelet op de uitsluiting dochters tot opvolger te maken (notities CGVS, p.20)- nooit zou hebben voorbereid ooit dorpsheer te worden (notities CGVS, p.29). Uw incoherente uitleg er zich nooit van bewust te zijn geweest op een dag uw vader op te volgen, staat dan ook haaks op het beeld dat u eerder schetste van het bestaan van de erfelijke opvolging in uw dorp (notities CGVS, p.25). Er werd u dan ook opgemerkt dat het toch merkwaardig is dat u als zoon van een chieft nooit enig gesprek over uw toekomst had met uw vader. U reageerde daarop enkel ontwijkend met “Ja maar vader geloofde daar niet echt in”, verder doelend op uw vaders lidmaatschap bij het genootschap Gbangbani (notities CGVS, p.28). Waarom uw vader, die als dorpsheer ook lid was van dat genootschap, niet zou hebben gewild dat u zijn opvolger in het dorp zou worden en geen deel zou moeten uitmaken van een genootschap dat nauw verbonden is met het leven van de mensen in uw dorp, blijft dan ook een vraagteken. U stelde hierover immers enkel: “Geen idee, hij zei me dat niet” (notities CGVS, p.29).

Wat de taken van een Chief Pa inhouden bleef u eveneens op de vlakte en gaf enkel als voorbeeld: “Bv in een gemeenschap, ..het hoofd van gemeenschap, als er bv problemen zijn gaan ze bij hem, bv als problemen zijn in het dorp en andere dorpen dan gaan ze naar deze chieft, hij is hoofd van het dorp, ons dorp was een heel klein dorp” (notities CGVS, p.10). Om alsnog te weten te komen wat de concrete taken van uw vader als dorpsheer waren werd u deze vraag opnieuw gesteld. U antwoordde enkel met: “Als je chieft bent in dorp moet je bv, eh... dingen offeren als iets gebeurt, dingen offeren, als periode van oogst of planten is moeten ze offers geven, als er problemen zijn in het dorp moet hij problemen proberen oplossen”. Op de vraag welke andere taken er nog zo zouden zijn antwoordde u enkel “Dat is het” (notities CGVS, p.11). Gelet uw karige uitleg werd u gevraagd of uw vader ook administratieve taken had. U haalde daarop aan dat uw vader een “kabinet” had met een persoon die de titel “edman” heeft die dorpeelingen bijeen diende te roepen.

Gevraagd naar de naam van de “edman” van uw vader/dorp, stelde u dit echter niet te weten (notities CGVS, p.12). Wanneer er werd gepolst of uw vader als dorpshef ook ceremonieën diende te houden haalde u opnieuw aan dat uw vader bij het genootschap Gangbani hoorde, waar u niets concreets over zou kunnen vertellen omdat u zelf nog niet geïnitieerd was (notities CGVS, p.12). Gevraagd of uw vader enkel chieft van uw dorp was of dat andere dorpen ook onder zijn bevoegdheid vielen kon u stellen dat elk dorp een eigen chieft had (notities CGVS, p.10). Gevraagd wie de chiefs waren van de door u opgegeven dichtstbijzijnde dorpen, Katantine; Kabassa, Kasora en Kakol, wist u dit echter niet te melden (notities CGVS, p.11). Wie er op het moment van uw vertrek in 2014 de Paramount Chief van het Tonko Limba Chiefdom was, waartoe ook uw dorp Kafanta behoort, antwoordde u: “Was iets als Sadu, neen Kaba, Kaba Sadu de eerste, maar ik weet niet of hij het nog is, was tijd geleden” (notities CGVS, p.11). Echter blijkt uit beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal dat Kaba Sedu I in de periode van uw verblijf in Sierra Leone niet de Paramount Chief van het Tonko Limba Chiefdom was maar van het Bramaia Chiefdom.

Dat er niet het minste geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden profiel van (permanente) inwoner van een dorp en zoon van een dorpshef blijkt overigens uit uw incoherente uitleg over het geheime genootschap Gbangbani en hun invloed op het leven van iedereen in uw dorp. Waar u verklaarde dat in uw dorp alle mannen vanaf de leeftijd van achttien jaar lid worden van het Gbangbani genootschap (notities CGVS, p.23) is het opmerkelijk dat u op een leeftijd van twintig jaar (in 2014) nog steeds geen lid was, noch door uw vader of anderen over dit onderwerp was aangesproken geweest voor uw vaders overlijden (notities CGVS, p.25,26). Gevraagd of uw vader u als enige zoon en opvolger ooit had gemeld dat u lid zou worden van Gbangbani stelde u dat hij dit u nooit zei (notities CGVS, p.25).

Hoewel u wist te melden dat de vrouwelijke tegenhanger van Gbangbani, Bundu wordt genoemd, kon u -gevraagd of uw moeder er lid van was- enkel stellen: “Geen idee, nooit over gehad, maar 90% van vrouwen is lid van, dus misschien wel maar ik weet niet” (notities CGVS, p.23). Wie het hoofd van het Gbangbani genootschap in uw dorp was, wist u evenmin te melden. U meldde enkel dat u de man “oom” noemde en dat hij geen familielid van u was (notities CGVS, p.28). Hoewel er niet wordt ontkend dat de uitgevoerde rituelen van een genootschap zoals Gbangbani tijdens initiatieceremonieën van jongeren grotendeels geheim worden gehouden, dient echter opgemerkt te worden dat het bestaan van dergelijke genootschappen helemaal niet geheim is. Het is dan ook merkwaardig dat u, als enige zoon van het dorpshef van wie de opvolging vast stond (notities CGVS, p.24), nooit zou hebben geweten wat de naam was van de ouderling van het genootschap in uw dorp. Gelet uw opmerking niet in het bestaan van dat genootschap te hebben geloofd werd u gevraagd wat u hiermee bedoelde, gelet hun zichtbare aanwezigheid in het leven en hun invloed op de mensen in uw dorp. U haalde enkel aan dat u niet in die traditionele dingen geloofde omdat u christen bent en u op school had gehoord dat een genootschap niet goed is (notities CGVS, p.24). Aangezien de enige reden waarom u uw land heeft ontvlucht uw weerwil was om uw vader als dorpshef op te volgen en te worden geïnitieerd bij het genootschap Gbangbani, werd u opgemerkt dat het toch ergens merkwaardig was dat men u, een student die in Freetown verbleef, de Limba taal niet goed machtig zou zijn en op geen enkele manier voorbereid was om chieft te worden, als de meest geschikte kandidaat voor het bestuur in het dorp Kafanta zou hebben gezien (notities CGVS, p.36). In tegenstelling tot wat u eerder liet uitschijnen dat uw vader u nooit had gesproken over uw toekomst als opvolger, verklaarde u plotsklaps dat uw vader er wel een diepe conversatie over had gehouden. Er werd u dan ook gevraagd om over deze conversatie te vertellen. U antwoordde enkel niets beduidend: “ja dit en dat”. U werd dan ook duidelijk gemaakt concreet te zijn en duidelijke uitleg te verschaffen welke conversatie uw vader had m.b.t. het worden van dorpshef. Uw antwoord luidde echter: “Ja als vader niet..., als vader niet..., vader zei me niets over de gebruiken, ja ik was in Freetown, en toen ik terugkeerde was dat allemaal gebeurd, er was eigenlijk niet veel conversatie, over die zaken” (notities CGVS, p.36). Gelet deze vaststellingen kan niet in het minst nog enig geloof worden gehecht aan de door u beweerde problemen in uw dorp. Even bedenkelijk is dan ook uw bewering dat u uw moeder zou hebben moeten offeren (notities CGVS, p.21). Uw hele uitleg over het probleem dat uw moeder na het overlijden van uw vader zou hebben gekend houdt overigens geen steek. Zo haalde u aan dat uw moeder tijdens de begrafenisceremonie die door Gbangbani voor uw vader werd gehouden en waar uw moeder assisteerde in de wassing van het lichaam, door de eerste vrouw van uw vader publiekelijk werd beschuldigd uw vader te hebben vergiftigd (notities CGVS, p.20,29,30). U verklaarde hierbij uitdrukkelijk dat de ouderlingen van het genootschap deze beschuldiging geloofden (notities CGVS, p.29). Opmerkelijk is dan ook vast te stellen dat uw moeder na een dergelijke beschuldiging ongemoeid gewoon thuis in het dorp kon blijven wonen.

Geconfronteerd met deze vaststelling gaf u merkwaardig genoeg aan: "Ze vergaten over die zaak, ja... daarna kwamen ze mij aanvallen en toen zeiden ze dat ze mijn moeder hadden, maar ja ik heb geen nieuws meer van haar sindsdien, ik was er weg" (notities CGVS, p.33). Dat leden van het Gbangbani genootschap een dergelijke gebeurtenis naast zich zouden hebben laten liggen is echter –gelet uw vaders functie in het dorp- niet aannemelijk. Daar u uw profiel niet aannemelijk maakte, kunnen uw verklaringen door leden van het Gbangbane genootschap en de politie die vermoedelijk ook leden in dit genootschap telt, te worden gezocht niet worden weerhouden. Overigens is het niet geloofwaardig dat het genootschap u naar het leven zou staan omdat ze bang zouden zijn dat u hun geheimen zou verraden. U verklaarde immers nooit te zijn geïnitieerd in dit genootschap (notities CGVS, p.35,38). Aan uw verklaring dat de Gbangbani u, uw moeder en uw zus wilden uitroeien kan bij gevolg geen enkel geloof worden gehecht.

Andere redenen waarom u niet naar uw land van herkomst zou kunnen terugkeren stelde u niet te hebben (notities CGVS, p.22,23).

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande vaststellingen te kunnen wijzigen. U geboorteakte, foto's van u tijdens uw studie in Freetown en uw schoolattest ondersteunt uw verklaringen aangaande uw identiteit en uw opleidingsgraad. Die worden door mij niet in twijfel getrokken. De door u neergelegde artikels over "secret societies in Sierra Leone" en over een man die het Gbangbane genootschap ontvluchtte om geen intiatie te hoeven doormaken, hebben op u persoonlijk geen enkele betrekking.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Inzake het feitenrelaas in de bestreden beslissing wenst verzoeker te benadrukken :

- De verzoekende partij heeft met haar vader uiteindelijk nooit samengewoond ; zij woonde met haar moeder die tweede echtgenote was van haar vader;
- De vader leefde noch met de eerste echtgenote noch met de tweede echtgenote samen maar leefde alleen in een grotere huis met een grote koer die gebruikt werd voor samenkomsten en vergaderingen;
- Verzoekende partij bleef in het dorp wonen samen met haar moeder zolang zij de lagere school volgde in het dorp : nadien verbleef zij in Freetown waar zij naar de Methodist Highschool Boys ging. Vanaf dan keerde zij naar huis tijdens de verlofdagen;
- De verzoekende partij had dus slechts beperkte contacten met haar vader, gelet op haar schoolparcours maar ook omwille van de eigen familietoestand en bijkomend nog de gelegenheid dat de verzoekende partij voor de religie van haar moeder, een Baptistische Kristen gekozen had
- De vader van de verzoekende partij was verder nog redelijk jong en had meteen geen directe reden om aan zijn opvolging te denken : hij was daarenboven vrij autoritair en deelde zijn ervaringen niet".

2.1.2. In een enig middel voert de verzoekende partij de navolgende schendingen aan:

- Schending van art. 2 par. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motiveringsplicht van administratieve akten, artikel 48/3 en 48/4 van de Wet van 15.12.1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling [verder: Vreemdelingenwet].
- Schending van het beginsel van behoorlijk bestuur dat bij de administratie rust en bij het voorbereiden en opmaken van een administratieve beslissing ;
- Schending van artikel 3 en 8 van het EVRM , Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden zoals gewijzigd door Protocol Nr. 11 met de aanvullende Protocolen Nrs. 1, 4, 6, 7, 12 en 13 en artikel 1 van de Conventie van Genève;
- Schending van Artikel 17 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen
- Schending van Artikel 4 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft".

Verzoekende partij voert volgende argumenten aan:

"Dat de beslissing echter steunt op heel lichte motieven die geen rekening houden met de persoonlijke elementen eigen aan de zaak;

De verzoekende herhaalt nogmaals het volgende :

- De verzoekende partij heeft met haar vader uiteindelijk nooit samengewoond ; zij woonde met haar moeder die tweede echtgenote was van haar vader;*
- De vader leefde noch met de eerste echtgenote noch met de tweede echtgenote samen maar leefde alleen in een grotere huis met een grote koer die gebruikt werd voor samenkomsten en vergaderingen;*
- Verzoekende partij bleef in het dorp wonen samen met haar moeder zolang zij de lagere school volgde in het dorp : nadien verbleef zij in Freetown waar zij naar de Methodist Highschool Boys ging. Vanaf dan keerde zij naar huis tijdens de verlofdagen;*
- De verzoekende partij had dus slechts beperkte contacten met haar vader, gelet op haar schoolparcours maar ook omwille van de eigen familietoestand en bijkomend nog de gelegenheid dat de verzoekende partij voor de religie van haar moeder, een Baptistische Kristen gekozen had*
- De verzoekende partij is een jonge man die uiteraard in een dorp werd grootgebracht maar is ook iemand die naar moderniteit uitkijkt en die in Freetown in contact is geraakt met modernisme via de sociale netwerken, via Internet; Zij verwerpt grotendeels de "traditie" en gelooft niet dat anno 2018, een dorp of een land noch zo archaisch kan worden georganiseerd ;*
- Zij heeft het moeilijk om dit als normaal te beschouwen in een land waar thans ook een groot deel van de bevolking uit de grote steden gebruik heeft van Internet en Facebook...*
- Dat heeft de verzoekende partij reeds kunnen vaststellen toen zij naar Freetown mocht gaan studeren;*
- De verzoekende partij heeft nooit belangstelling getoond voor de functie die haar vader bekleedde en heeft in werkelijkheid nooit eraan gedacht dat zij ooit de plaats van haar vader zou gaan bekleden, als "dorpshoofd" : zij zag de functie als ouderwets en horende tot het verleden;*
- Zij heeft er nooit aan gedacht dat zij ooit de functie zou "erven" en nog zou bekleden en dat zij ooit chieft zou worden: voor de verzoekende partij was de functie aan het uitsterven en overenigbaar met een modern land;*
- Daarnaast was de verzoekende partij opgevoed in het kristelijke, Baptistische geloof van haar moeder waarmee zij inwoonde : de moeder keurde de Afrikaanse zwarte magie praktijken af op grond van haar eigen geloof maar vreesde ze niettemin, een gevoel die de verzoekende partij zich eigen heeft gemaakt;*
- De vader van de verzoekende partij was verder nog redelijk jong en had meteen geen directe reden om aan zijn opvolging te denken : hij was daarenboven vrij autoritair en deelde zijn ervaringen niet met een zoon waarmee hij uiteindelijk slechts beperkte contacten had; Hij overleed totaal onverwachts, reden waarom ook meteen sprake was van moord en vergifting;*

Rekening gehouden met deze elementen vinden de vaststellingen en besluiten van het CGVS geen steun in het administratief dossier;

- De verzoekende partij heeft de antwoorden kunnen verlenen die elke tiener had gegeven in de gegeven context; Er werd noch rekening gehouden met de jonge leeftijd van de verzoekende partij op dat ogenblik noch met de oppervlakkige contacten die zij met haar vader onderhield : zij kan niet weten waarom haar vader haar niet meer bij hem nam maar wat haar betreft weet zij dat zij haar vader nauwelijks zag omdat de vader vooreerst grotendeels alleen in zijn eigen huis leefde en dat hij de rest van zijn tijd verdeelde tussen zijn twee gezinnen; De verzoekende partij had evenmin contact met haar half-zussen en de relatie met haar schoonmoeder, eerste vrouw van de vader was niet goed: de vrouw kritiseerde een schoonzoon die voor de religie van zijn moeder had gekozen en keurde hierbij onrechtstreeks de tweede echtgenote van de man af; Een vrouw dient op haar plaats te blijven , in de schaduw van haar man. Zij zag het feit dat de verzoekende partij die als moslim was geboren, voor de religie van de moeder had gekozen als een teken dat die vrouw geen goede vrouw kon zijn.. .en liet het ook weten.*
- De verzoekende partij is van oordeel dat haar vader een man was die naar rust zocht en de huiselijke conflicten probeerde te ontwijken. Zij denkt dat dit een reden kan zijn waarom haar vader eigenlijk grotendeels alleen leefde en haar eigenlijk weinig aandacht heeft geschonken, behoudens wat haar studies betreft.*
- Uit de beperkte gesprekken die de verzoekende partij met haar vader heeft kunnen voeren, had de verzoekende partij het gevoel weerhouden dat haar vader zijn ambt zonder veel overtuiging bekleedde en dat hij voor de toekomst meer geloof en waardering hechtte aan de opvoeding : hij zelf had geen opvoeding gekregen;*
- De verzoekende partij heeft de taken van haar vader beschreven als chieft met bijna een zekere schaamte omdat zij zelf zich als vreemd voelt tov de functie op zich en de taken die erbij horen...Zij heeft niettemin aangegeven dat zijn vader de conflicten regelde, aldus uitspraak deed, offers maakte , vergaderingen bijwoonde enz;*

- De verzoekende partij kan niet worden verweten geen inlichtingen te kunnen verstrekken nopens het ogenblik en de manier waarop de vader chieft werd, vermits de vader reeds chieft was voor de geboorte van de verzoekende partij; Zij heeft echter degelijk aangegeven dat de vader deze ambt van zijn grootvader, vader van zijn vader had geërfd en dat de functie degelijk erfelijk was;
- Dat de verzoekende partij aangegeven heeft dat de vader als chieft door een cabinet , - Edman- was gesteund en die de taken van de chieft voorbereidde of vergemakkelijkte ;
- De verzoekende partij is van oordeel dat haar vader mogelijks vermoord werd omdat haar vader niet ziek was en plots overleden is; Zij heeft hiervoor ook geen bewijs.
- Wat het ook zij wat haar vader betreft is het zo dat van zodra de vader overleden was, zij zelf opgeroepen was om van de functie te erven, een situatie waarmee de Edman zich niet kon vergenoegen: de enige manier om aan de functie te geraken was de verzoekende partij te elimineren. Bij gebrek aan mannelijke afstamming was de functie in te nemen en de verzoekende partij was de enige zoon;
- De moeder van de verzoekende partij heeft het lijk van haar overleden man geenszins gewast zoals het CGVS het stelt;
- Het gaat hier om een misverstand of een foutieve interpretatie van hetgeen de verzoekende partij verklaard heeft, omdat het om iets gaat dat in Sierra Leone volledig onmogelijk is : bij het overlijden van een man wordt het lijk uitsluitend door mannen gewassen, bij het overlijden van een vrouw wordt het lijk uitsluitend door vrouwen gewast. Een familielid van het andere geslacht dan het geslacht van de overledene wordt gewoonweg bij het ritueel niet eens toegelaten ... Na de wasritueel kan het lijk door de familieleden worden aangeraakt, gekust, om afscheid te nemen;
- De moeder nam aldus niet deel aan het wasritueel;
- He is voornamelijk na de begrafenis van de vader dat het gezucht begon rond te lopen dat de moeder schuldig was voor het overlijden omdat zij zijn voeding had voorbereid;
- Dat het CVGS evenmin rekening heeft gehouden ter beoordeling van het relaas van de verzoekende partij en de geloofwaardigheid van dit relaas, met de gelegenheid dat anno 2014 sedert de lente reeds maar alvast sedert de zomer , het noordelijk gebied van Sierra Leone dat met Guinée Conakry grenst, langzaam doch zeker OOK met EBOLA te kampen had, een uitzonderlijke gebeurtenis die ook als reden kan worden aangevoerd, waarom moeder en zoon een tijdje met rust werden gelaten;
- Cfr. [landeninformatie]
- Dat verder dient te worden opgemerkt dat indien het CGVS het vluchtrelaas van de verzoekende partij als ongeloofwaardig beschouwt, het CGVS geenszins de staatsburgerschap en etnische origine van de verzoekende partij betwist, zodat derhalve kan worden aangenomen dat de verzoekende partij inderdaad over deze staatsburgerschap beschikt.
- Welnu, uit de informatie die de verzoekende partij voorlegt, blijkt dat in Sierra-Leone de geheime "Societies" heel machtig zijn en dat het grootste deel van mannelijke en vrouwelijke bevolking hieraan aangesloten is... en hieraan al dan niet gedwongen aansluit;
- Dat het volgende artikel duidelijk stelt dat deze geheime societies zoveel macht hebben ingenomen dat zij gevaarlijk zijn ; [landeninformatie]
- Dat het navolgende persartikel naar een gelijkaardig relaas verwijst, en aldus de mogelijke geloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partij; [landeninformatie] Dat het relaas van de verzoekende partij aan het licht van deze informaties en aan het licht van de niet betwiste elementen, geenszins ongeloofwaardig voorkomt, in tegenstelling met hetgeen het CGVS voorhoudt;
- Het CGVS houdt helemaal geen rekening met deze elementen die echter centraal staan voor het relaas van de verzoekende partij . Evenmin houdt het CGVS rekening met de context van het land waarvan zij afkomstig is. (...).

Inzake de subsidiaire beschermingsstatus laat verzoekende partij gelden:

"Het CG behandelt enkel de SB in het kader van artikel 48.4 C doch niet in het kader van artikel 48/4 b.

Het CGVS geeft echter geen enkele reden aan waarom in casu de SB bepaald bij artikel 48/4 b niet zou kunnen worden toegekend, gelet op het hoger beschreven profiel van verzoekende partijen en de voorgelegde informatie .

Dat verzoekende partij niet kan terugkeren naar Sierra-Leone, en dat haar minstens het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend."

2.2.1. De verzoekende partij voert de schending aan van vele wetsartikelen en rechtsbeginselen zonder op enige wijze concreet te duiden hoe deze rechtsregels *in casu* door de bestreden beslissing werden geschonden (zie bv. de aangevoerde schending van artikel 8 van het EVRM en zorgvuldigheidsplicht). De Raad zal het verzoekschrift dan ook onderzoeken in functie van de bevoegdheid zoals omschreven in artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. De verzoekende partij voegt bij het verzoekschrift een handgeschreven stuk (stuk 4) dat wordt omschreven als het *“eigenhands relaas van de verzoekende partij”*. De Raad stelt vast dat in het verzoekschrift niet verwezen wordt naar dit stuk. In de mate dat dit stuk als verweer of argumentatie wordt aanzien ten aanzien van de bestreden beslissing wordt er door de Raad geen rekening mee gehouden; het verweer ten aanzien van de bestreden beslissing dient overeenkomstig artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet middels de uiteenzetting van feiten en middelen in het verzoekschrift te worden gedaan.

2.2.3. De bestreden beslissing weigert aan verzoekende partij internationale bescherming om volgende redenen: (i) zij maakt niet aannemelijk het grootste deel van haar leven te hebben doorgebracht als zoon van *“Chief Pa”* van het dorp Kafanta wegens gebrek aan kennis over het (dagdagelijkse) leven in het dorp; (ii) zij heeft zeer oppervlakkige kennis van de taken van *“Chief Pa”*; (iii) zij verklaarde dat alle mannen van het dorp lid worden vanaf de leeftijd van achttien jaar van de Gbangbani terwijl zijzelf, als vermeende zoon van een chieft, geen lid was en hierover ook nooit werd aangesproken; (iv) er kan geen geloof gehecht worden aan haar vrees voor vervolging door de Gbangbani, onder meer omdat zij niet werd geïnitieerd en aldus hun geheimen niet kan kennen.

De verzoekende partij voert in het verzoekschrift voornamelijk herhalingen van haar verklaringen aan, onder meer inzake de wijze en omstandigheden waarop zij opgroeide en het profiel van haar vader.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij geen begin van bewijs bijbrengt dat zij daadwerkelijk de zoon is van een *“Chief”*. Evenmin brengt zij een begin van bewijs bij dat een *“Chief”* van het dorp Kafanta overleed in 2014 hoewel aangenomen kan worden dat dergelijke gebeurtenis gedocumenteerd zou zijn, al is het maar omwille van de impact op het dorp.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 4, c) van de Vreemdelingenwet moet de verzoekende partij die aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, verklaringen afleggen die samenhangend zijn en aannemelijk bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor haar verzoek.

Te dezen wordt vastgesteld dat de verklaringen waarbij verzoekende partij aanvoert de zoon van een *“Chief”* te zijn, wel degelijk niet aannemelijk zijn omdat het niet plausibel is dat verzoekende partij als zoon van een *“Chief”* niet kan duiden hoe iemand *“Chief”* wordt (gehoor CGVS, p. 25); dit betreft immers algemene kennis inzake de directe leefomgeving in een dorp en geldt des te meer aangezien verzoekende partij heeft gestudeerd.

Het verweer dat inhoudt dat de vader van verzoekende partij *“(…) nog redelijk jong [was] en had meteen geen directe reden om aan zijn opvolging te denken : hij was daarenboven vrij autoritair en deelde zijn ervaringen niet met een zoon waarmee hij uiteindelijk slechts beperkte contacten had”* alsook de verwijzing naar het geringe contact tussen verzoekende partij en haar vader, dat haar vader reeds *“Chief”* was bij haar geboorte (hetgeen overigens lijkt te impliceren dat haar vader niet *“nog redelijk jong”* was...) en dat *“Uit de beperkte gesprekken die de verzoekende partij met haar vader heeft kunnen voeren, had de verzoekende partij het gevoel weerhouden dat haar vader zijn ambt zonder veel overtuiging bekleedde en dat hij voor de toekomst meer geloof en waardering hechtte aan de opvoeding: hij zelf had geen opvoeding gekregen”* zijn geen afdoende verklaringen ter weerlegging van de omstandige motiveringen inzake het manifeste gebrek aan kennis omtrent (i) het leven van een zoon van een *“chieft”* in een dorp; (ii) de taak en maatschappelijke functie van een *“chieft”*. Deze motiveringen in de bestreden beslissing vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en worden door de Raad overgenomen. Dit geldt des te meer aangezien verzoekende partij voorhoudt dat *“(…) de vader deze ambt van zijn grootvader, vader van zijn vader had geërfd en dat de functie degelijk erfelijk was”* zodat aangenomen dient te worden dat verzoekende partij, die studies heeft genoten, zich zou inlichten over de opvolging gelet op de persoonlijke impact van deze opvolging voor de persoon van verzoekende partij.

De loutere verwijzing naar landeninformatie omtrent de ‘secret societies’ vermag geen afbreuk doen aan de motivering die terecht vaststelt dat de verklaringen van de verzoekende partij inzake het feit dat zij geen lid was van dergelijk genootschap incoherent zijn.

Het stuk 3 bij het verzoekschrift (attest van pastor) heeft geen verband met het asielaanvraag van de verzoekende partij en is dan ook niet dienstig.

Het attest van de psychologe (stuk 5) verklaart enkel dat dat verzoekende partij psychologische bijstand ontvangt wegens angstsymptomen; dit attest kan echter de teloorgegangene geloofwaardigheid van de verzoekende partij niet herstellen aangezien er geen verband wordt gelegd met het relaas van de verzoekende partij.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. De bewering als zou de bestreden beslissing niet motiveren waarom de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd mist feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de beslissing heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Verzoekende partij voert geen specifieke elementen inzake de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partij toont gelet op het voormelde, *in casu* de ongelooftwaardigheid van haar relaas, niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes november tweeduizend achttien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS